

Ukázky | Poezie | Z básní Martina Trdly

Z básní Martina Trdly

Publikujeme básně Martina Trdly z dosud nevydané sbírky **Vidle do guláše**.

Mše

Svlékla si tvář,

později kalhotky.

Šivův ničivý rej,

vzduch jako by pěníl.

Do rána pak nazí stáli u okna

a pozorovali,

jak se po betonu hemží implantáty,

jak stroje touží nosit kůži,

věděli, že včerejší dny se už nehladí.

Do té nejzapadlejší ulice

poslali své tiché

Urbi et Orbi.

Plynout

Brexit se opět odkládá,

Sáblíkové znovu slíbili stadion.

Něco se přede mnou šustlo,

tak jsem po tom vystřelil,

hájí se nimrod, který zastřelil trampa ve spacáku,

když umíralo padesát lidí v Christchurch,

dlouho si dumal, jaký dip si zvolit ke stejku.

V pátek po směně tě nechají

zapanáčkovat

a vyblábolit bolístky,

ujistit se, že

černá je fakt černá.

Tankovou plzní proti tankům!

Vždyť je tak nějak pořád stejně

polojasno.

Pozůstalým

V trdlišti ulic

třu se s kuropěním,

v prstech cigaretu

dlouhou třicet tři let.

Z hospod vznáší se

poslední ochraptělí ptáci,

ženy, děti a psi

jsou napařfémováni

twistery z KFC.

Pokácené sochy

na dvoře technických služeb

recitují Zábranu,

pupkaté povídačky

pomalů se probouzí.

Ve zprávách o sedmé

slíbí, že bude líp,

ale jen pokud nepromluvíme

za jízdy s řidiči

a po psech budeme sbírat hovna.

Jak je náhle teskno,

když němota po tvém orloji

rezonuje už tak dlouho.

Za devatero skládkami

Země oloupená supermarkety,

země nacpaná turnikety a klaksony,

země, v níž císaře pána vystřídal Burger King,

země, kde se třídí odpad i lidé,

země průměrných,

země, co jednou stlačí samospoušť.

Země, kam se my dva

už nevejdeme.

Krize

Kamna hudrují,

žárovky vrtí ocasy,

vodovod je švédský stůl,

wifina čimčará,

hlasatelka nosí v místě očí prsa,

po desáté hodině

zamykáme domovní dveře.

Chvílemi tam u dna spánku

zjevuje se však malá zemička,

kde piští válčičky,

zrůdičky,

exekutorci

a hořící koťátka.

Někdy z toho ráno pláče popel.

Pátý duben

Žaludek vypořstovaný

smrtmi slabších,

kost města zaklíněná v krku,

slova přeoralá zem.

Na utlumení bolesti

splácheš raději dvakrát,

brzy začnou vyšetřovat i sny,

osobní bludy mají pré.

Zahraniční dělníci v ubytovnách

grilují noc,

nonstop bar je mucholapka.

Stá kapka

není důležitá,

spíše těch devadesát devět

před ní.

Lásko

Na posteli

v důlku po tvém těle

rozkvetla gerbera.

Ráno rozevřené dokořán,

náhlý průvan zněl

jak varhany.

Cítil jsem,

že mám poškrábané dno.

Nikdy jsem neměl

tak blízko

k životu.

Martin Trdla se narodil první říjnový den roku 1985 v Jablonci nad Nisou. V současnosti žije v sousedním Liberci. Vydání debutové sbírky neustále odkládá, i když její název už má v hlavě ujasněný – Vidle do guláše. O to větší sílu napíná do živého vystupování. Má za sebou řadu autorských čtení převážně na severu republiky. Ale ke slyšení a ke spatření byl i na jihu Moravy, na Vysočině či v hlavním městě republiky. Jeho verše se objevily v řadě literárních časopisů, novin, webových serverech či revuích: Tvar, Aluze, Paronyma, Herberk, Texty, Kulturní noviny, Dobrá adresa, Divoké víno, Babylon, Poli5, web Pandory, Hostinec Hosta, Nedělní chvilka poezie, Světlik, Lidové noviny, 5plus2, Artikl. Poezii mu otiskli i na sousedním Slovensku, konkrétně v internetovém magazínu llegalit. Dvakrát publikoval v almanachu pro autory z Euroregionu Nisa-Kalmanachu, dále pak v almanachu české poezie 2018 nazvaném Noc plná žen nebo v regionálním sborníku Neznámá jména. Je také součástí almanachů několika literárních soutěží, kterých se úspěšně účastnil. Cenu si odnesl třeba dvakrát z Literární ceny Vladimíra Vokolka v Děčíně, dále byl oceněn na soutěžích Hořovice Václava Hraběte, Literární Čáslav, Seifertovy Kralupy, Trutnovský drak, Střípky z ráje, Mělnický pegas, Jeden svět. Povoláním je redaktorem, editorem a publicistou.